

Страни в главното производство

Жалбоподател: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 3, буква ф) от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че инсталация като тази, предмет на главното производство, която в рамките на дейността си по „изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW“, посочена в приложение I към тази директива, произвежда електроенергия, предназначена главно за задоволяване на собствените ѝ нужди, трябва да се счита за „генератор на електроенергия“ по смисъла на тази разпоредба, след като тази инсталация, от една страна, извършва едновременно дейност по производството на продукт, който не е включен в това приложение, и от друга страна, подава непрекъснато срещу заплащане част, макар и малка, от произведената електроенергия в обществената електроразпределителна мрежа, към която по технически причини тази инсталация трябва да бъде свързана постоянно.
- 2) Член 3, буква в) от Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87 трябва да се тълкува в смисъл, че инсталация като тази, предмет на главното производство, доколкото тя трябва да се счита за „генератор на електроенергия“ по смисъла на член 3, буква ф) от Директива 2003/87, няма право да ѝ бъдат разпределени безплатни квоти за емисии за топлинната енергия, произведена в рамките на дейността ѝ по „изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW“, посочена в приложение I към тази директива, когато тази топлинна енергия се използва за цели, различни от производството на електроенергия, щом такава инсталация не отговаря на условията, предвидени в член 10а, параграфи 4 и 8 от посочената директива.

(¹) ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (пети състав) от 20 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — „Oribalt Rīga“ SIA, по-рано „Oriola Rīga“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-1/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) 2913/92 — Член 30, параграф 2, букви б) и в) — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 152, параграф 1, букви а) и б) — Определяне на митническата стойност на стоките — Понятие за сходни стоки — Лекарствени продукти — Вземане предвид на всички фактори, които могат да имат влияние върху икономическата стойност на съответния лекарствен продукт — Срок от 90 дни, в който внесените стоки трябва да бъдат продадени в Европейския съюз — Краен срок — Липса на вземане предвид на търговските отстъпки)

(2019/C 270/09)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Oribalt Rīga“ SIA, по-рано „Oriola Rīga“ SIA

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Диспозитив

- 1) Член 30, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година трябва да се тълкува в смисъл, че когато митническата стойност на стоки като разглежданите лекарствени продукти е изчислена посредством прилагане на предвидения в тази разпоредба дедуктивен метод, за целите на определянето на сходните стоки компетентната национална митническа администрация трябва да вземе предвид всички релевантни фактори, каквито са съдържанието на тези стоки, тяхната заменяемост от гледна точка на действието им, както и тяхната взаимозаменяемост в търговско отношение, като осъществи по този начин фактическа преценка с оглед на всички фактори, които могат да повлияят върху действителната икономическа стойност на посочените стоки, включително пазарното положение на внесената стока и на нейния производител.
- 2) Член 152, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 трябва да се тълкува в смисъл, че за да определи единичната цена на внасяните стоки съгласно метода, предвиден в член 30, параграф 2, буква в) от Регламент № 2913/92, изменен с регламент № 82/97, предвиденият в член 152, параграф 1, буква б) от Регламент № 2454/93 срок от 90 дни, в който внасяните стоки трябва да бъдат продадени в Съюза, е краен срок.
- 3) Член 30, параграф 2, буква в) от Регламент № 2913/92, изменен с регламент № 82/97, трябва да се тълкува в смисъл, че отстъпките в продажната цена на внасяните стоки не могат да се вземат предвид при определяне на митническата стойност на тези стоки в приложение на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 104, 19.3.2018 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 19 юни 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Италия) — Meca Srl/Comune di Napoli

(Дело C-41/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 57, параграф 4, букви в) и ж) — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Факултативни основания за изключване от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка — Тежко професионално нарушение, което поставя под въпрос честността на икономическия оператор — Прекратяване на предходен договор поради недостатъци при изпълнението му — Оспорване по съдебен ред, което пречи на възлагащия орган да оцени неизпълнението на договора до приключване на съдебното производство)

(2019/C 270/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania